

РЕШЕНИЕ

№ 3580

гр. София, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 20.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **11608** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.9,ал.2 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на [фирма],[ЕИК], [населено място] срещу Ревизионен акт №СФР118-РД77-6/11.01.2018година, потвърден с Решение № СОА18-РД-28-16./04.06.2018година на Кмет на Столична Община, с който са установени задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода от 2012 година до 2016 година в общ размер на 849 015,12лева.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност, необоснованост и неправилност на издадения РА, като издаден в противоречие с материално-правните и процесуално-правните разпоредби. Иска се отмяна на ревизионния акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят [фирма] [населено място] редовно уведомен чрез адв.М., не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, Кмет на Столична община, редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от юрисконсулт Д., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно уведомена при условията на чл.137,ал.8 АПК, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Ревизионното производство е образувано със заповед за възлагане на ревизия №СФР17-РД01-32/06.06.2017година издадена от П. Д. И. на длъжност-главен инспектор по приходите-орган по възлагане, с която заповед е възложено да бъде извършена ревизия на [фирма] [населено място], като е определен състава на ревизиращия екип М. Б. С. на длъжност-главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията, Н. Ц. Х.-С. на длъжност-главен инспектор и И. Д. Л. на длъжност-старши инспектор.

Обхватът на ревизията, по видове задължения и по периоди е Данък недвижими имоти за периода от 01.01.2012година до 31.12.2016 година и Такса битови отпадъци от 01.01.2012 година до 31.12.2016 година, като срока, в който следва да завърши ревизията е до три месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.

Последната е връчена на пълномощник на ревизиращия данъчен субект на 30.06.2017година за чиято представителна власт по делото се съдържат писмени доказателства–пълномощно, изходящо от управителя на дружеството –жалбоподател.

Със Заповед СФР17-РД-01-58/13.09.2017година органът, възложил ревизията П. Д. И. е определил нов срок за завършване на ревизията до 20.10.2017година.

С Решение за изземване разглеждане и решаването на конкретен въпрос преписка от 05.12.2017 година, М. Г. М.–Директор на Дирекция “Ревизии и събиране на вземания“ при Столична община е иззел разглеждането и решаването на ревизионно производство, възложено на [фирма] от П. Д. И. в качеството ѝ на възлагащ орган-главен инспектор по приходите поради невъзможност да изпълнява задълженията си– продължителен отпуск поради временна неработоспособност и е възложил правомощията на Е. К. К.-възлагащ орган на длъжност Началник отдел в Отдел“ Ревизионен контрол“ при СО.

На 14.12.2017 година М. Б. С. на длъжност-Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията-Н. Ц. Х.-С. на длъжност главен инспектор по приходите и И. Д. Х. на длъжност главен инспектор по приходите съставили Ревизионен доклад №СФР17-ТД26-274, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизиращия данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него. Същият е връчен редовно на пълномощник на 15.12.2017 година.

Въз основа на издадения РД, на 11.01.2018 година е издаден обжалвания Ревизионен акт №СФР18-РД-77-6/11.01.2018 година, с който са установени задължения на ревизиращия данъчен субект по видове и по периоди подробно посочени в него.Същият е връчен на 17.01.2018 година на пълномощник на управителя на ревизиращия субект и е оспорен по административен ред.

С Решение №СО А18-РД-28-16/04.06.2018година Кмет на Столична община е

потвърдил обжалвания ревизионен акт.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, както и доказателства събрани в хода на съдебното производство.

При първоначалното разглеждане на делото са назначени и изслушани неоспорени от страните съдебно-техническа и съдебно-счетоводни /основна и допълнителна/ експертизи, чиито заключения съдът кредитира с довери, като добросъвестни и компетентни.

От доказателствата по делото е видно, че жалбоподателят е собственик на недвижими имоти, нежилищни, по отношение на които за процесните периода 2012г.-2016година е подал декларации по чл.14 от ЗМДТ, както и коригиращи декларации с които са представени намаляващи отчетни стойности на същите.

В настоящото производство бе назначена съдебно-икономическа експертиза изпълнена от вещо лице Д.. Съобразно даденото от вещото лице заключение, което съдът кредитира изцяло като мотивирано и неоспорено по делото, за периода от 01.01.2011г. до 31.12.2016г. на [фирма] е доставен от Столична община 1-един брой, контейнер–1100л., обслужван от изпълнител [фирма]- [фирма]. Имотът на дружеството жалбоподател [фирма] представляващ сграда-търговски комплекс с подземни и надземни гаражи и магазини, попадащ в УПИ IV, кв.14, местност „Ц. шосе 7-11км“ с адрес: [населено място], 1784, район „М.“, [улица], попада в сектор 4 на район „М. и е в границите на организирано „Събиране и транспортиране на битови отпадъци“, включително и за периода от 01.01.2011г. до 31.12.2016г. За същият период фирма [фирма] е подала декларации по чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община /НОАМТЦУПСО/ с деклариран 1бр. контейнер 1100л., с кратност на извозване 1-един път седмично.

С оглед така установената фактическа обстановка, Административен съд-София град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156 ал.5 от ДОПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на ревизионния акт са ДНИ и ТБО, дължими за обекти на дружеството, представляващи търговски комплекс с подземни и надземни гаражи и магазини, попадащ в УПИ IV, кв.14, местност „Ц. шосе 7-11км“ с адрес: [населено място], 1784, район „М.“, [улица].

Имотите, за които са открити партидите, са търговски обекти. За тях за периода 2012-2016година дружеството - жалбоподател е подало декларации по чл.14 от ЗМДТ, както и коригиращи декларации, като са представени намаляващи отчетни стойности. Открити са партиди.

Въз основа на представените от дружеството - жалбоподател справки, при

съпоставката на отчетните стойности на недвижимите имоти с данъчните оценки за тях, съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ, е установено, че отчетните стойности са по-високи от данъчните оценки. С оглед на това и на основание чл.19 и чл.21, ал.1 ЗМДТ като основа за облагане с ДНИ е взета предвид отчетната стойност на имотите.

Относно ТБО в хода на ревизията е прието, че за недвижимите имоти на жалбоподателя е подадена декларация по чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от СО (НОАМТЦУПСО), според която за имот - земя и сгради, с посочени партидни номера за отделните обекти, ТБО ще се определя в зависимост от количеството изхвърлени отпадъци и ще се ползва 1 съд, тип „бобър" с вместимост от 1100л. и при честота на извозване 1 път седмично.

Въз основа на това, в частта сметосъбиране и сметоизвозване, ТБО е определена съгласно ежегодните Решения на СОС за 1 съд от 1100л., при честота на сметоизвозване 1 /един/ път седмично.

По отношение на компонентата „поддържане чистотата на териториите за обществено ползване" ТБО е определена върху отчетната стойност на недвижимия имот при съответната процентна ставка в промили, съгласно взетите решения на СОС за всяка отделна година.

При тази фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна - адресат на обжалвания РА, след изчерпан административен ред за обжалване, поради което е допустима.

Съгласно чл.4, ал.1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация по реда на ДОПК, а съгласно чл.9б от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по реда на чл. 4, ал. 1 - 5.

По отношение обжалването на свързаните с местните данъци и такси актове също е приложим реда по ДОПК.

Видно от чл.4, ал.3 и ал.4 ЗМДТ, в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, имат правата и задълженията на органи по приходите. Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на НАП.

Със Заповеди описани подробно в РА и потвърждаващото го решение, кметът на СО е определил лицата, заемащи посочени длъжности от дирекция „Ревизии и събиране на вземания", за органи по приходите, които извършват установяване, обезпечаване, събиране и контрол по вземанията от местни данъци и такси.

С оглед посочените заповеди и съгласно чл.119, ал.2 ДОПК и становището, възприето

от решаващия състав в решение на ВАС, №11538/15.11.2021г. по адм. дело №390/2021г., с което са отхвърлени изводите за нищожност на РА ,поради некомпетентност на издателите си, съдът приема, че процесният РА е издаден от оправомощени лица.

Спазени са и изискванията по отношение на формата на РА и административнопроизводствените правила.

Спорът между страните е относно приложение на материалния закон и се свежда до това законосъобразно ли са установени в РА задълженията на дружеството за данъка върху недвижимите имоти и таксата за битови отпадъци.

Основанията, редът и начинът на определяне на ДНИ се съдържат в нормите на Глава втора, раздел I ЗМДТ-чл.10-28, а тези за определяне на ТБО-в нормите на Глава трета, раздел I ЗМДТ-чл.62-64, чл.66-69 и чл.71.

В случая жалбоподателят не оспорва, че се явява задължено лице за местния данък върху процесните недвижими имоти.

Не е спорно и че същите са нежилищни имоти, т. е. данъкът следва да се определи по правилото на чл.21, ал.1 предл. първо ЗМДТ. Според чл.19, ал.1 от ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти към 1 януари на годината, за която се дължи, а тя, според чл.20, ал.1 от същия закон, се определя съгласно приложение №2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването.

Разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗМДТ регламентира, че данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение №2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение №2. Съгласно §1, т.17 от ДР на ЗДМТ, „отчетна стойност" е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

За да извършат съпоставка между двете стойности - отчетната стойност и данъчната оценка, изчислена по Приложение № 2 ЗМДТ, ревизиращите органи са се позовали на представената от жалбоподателя справка за отчетна стойност по сметка 224 „Ивестционни имоти", и таблица на отделните обекти в „МОЛ С. А. Център" със съответната им отчетна стойност.

Доколкото, недвижимите имоти са заведени именно в тази сметка и в актива на счетоводния баланс за съответния ревизиран период са заведени в "Дългосрочни инвестиции" със същата стойност, следва да се приеме за безспорно, че използваната от ревизиращите органи, за целите на сравнението по чл.21, ал.1 ЗДМТ, отчетна стойност, е правилно установена съобразно легалната дефиниция по §1, т.17 от ДР на ЗМДТ.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че за отчетната стойност релевантни са данните от коригиращите декларация за ревизирувания период.

Видно от текста на цитираната разпоредба на § 1, т.17 от ЗМДТ, от значение за отчетната стойност е счетоводното завеждане на актива за съответната година, което в случая категорично е установено от ревизиращите.

След като за процесния данъчен период, за всяка една година, недвижимите имоти са заведени с определена стойност, то именно тя представлява отчетната стойност по смисъла на чл.21, ал.1 вр. §1, т. 17 ЗМДТ. При така установена отчетна стойност, ревизиращите органи са изследвали и сравнили за всеки отделен обект двете стойности - отчетната стойност съобразно представените от жалбоподателя счетоводни документи, и данъчната оценка, изчислена по реда на Приложение № 2 от ЗМДТ. Въз основа на това са стигнали до законосъобразни изводи относно данъчната основа и размера на данъчното задължение.

Сумите за дължимия данък са изчислени на база определените промили, върху данъчната оценка на недвижимите имоти, за ревизирувания период, съгласно чл.15 от Наредбата за определяне размера на местните данъци.

Законосъобразно е установена в ревизионния акт и Таксата за битови отпадъци.

Съгласно чл.62 ЗМДТ (в приложимата към процесите периоди редакция) таксата за битови отпадъци се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, като размерът ѝ се определя по реда на чл.66 от закона за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване.

Актуалната за ревизирувания период разпоредба на чл.66 ЗМДТ предвижда, че таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за: осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци - контейнери, кофи и други; събиране, включително разделно на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за третирането им; проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане, рециклиране и оползотворяване на битови отпадъци, включително отчисленията по чл. 60 и 64 от Закона за управление на отпадъците; почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване.

Условията, при които е допустимо да не се събира ТБО, са изчерпателно изброени в чл.71 ЗМДТ и за съответния данъчен период са: когато услугата сметосъбиране и сметоизвозване не се предоставя от общината или ако имотът не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец от собственика или ползвателя до края на

предходната година в общината по местонахождението на имота; относно услугата поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината, а относно компонентата обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива.

В случая нито една от тези предпоставки не е налице.

Не се твърди от жалбоподателя, а и няма доказателства, че дружеството е подало декларация, че няма да ползва недвижимите имоти. Следователно, предмет на спор е дали услугите са действително предоставени и правилно ли е определена ТБО.

Съгласно чл.22, т.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО), ТБО за нежилищни имоти на предприятията се определя според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване.

За определяне на такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, по реда на чл. 22, т. 1 предприятията подават в срок от 1 октомври до 30 ноември на предходната година до кмета на Столична община чрез Дирекция "Икономика и търговска дейност" декларация по образец (Декларация № 1) в два екземпляра за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината (чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО). Столичният общински съвет определя размера на таксата за битови отпадъци на един съд за една година за всеки район на Столична община при определена честота на сметоизвозване в левове, в зависимост от вида и обема на съда, като цена на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци.

Видно от събраните по делото писмени доказателства -заповеди на кмета на Столична община, издадена на основание чл.63, ал.2 от ЗМДТ и от заключението на вещото лице Д. К. Д., процесните имоти попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци за сектор 4 на район „М.". Задълженото лице е направило волеизявление и е декларирало вид и брой на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през процесните години (1 брой съдове от 1100 литра, при честота на извозване 1 път седмично), като именно въз основа на това и съобразно цитираните по-горе разпоредби ТБО за услугите сметосъбиране и сметоизвозване е определена в съответствие с размерите, установени в съответното решение на СОС.

Предоставянето на услугите е изследвано в хода на ревизията, както и от извършената по делото СИЕ. Въз основа на материалите по делото и след извършена проверка в СО - Столичен инспекторат, вещото лице е установило,

и в резултат на това е потвърдило заключението на ревизиращите, че услугите по сметосъбирането и сметоизвозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и по поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места са действително осъществени. Вещото лице е изследвало и посочило и начина, по който е организирано и осъществено обслужването на имотите.

Видно от заключението на СИЕ, въз основа на сключени помежду им договори, Столичната община е възложила на [фирма]- [фирма] дейностите по събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване на територията на район М..

Вещото лице категорично е установило, че в района, в който попада имота на жалбоподателя, е извършвано сметосъбиране и сметоизвозване.

Изводът, че услугите по сметосъбиране и сметоизвозване са действително предоставени от страна на СО не се влияе от евентуалното наличие и на други съдове за събиране/ например –разделно/ на отпадъци. Това обстоятелство не освобождава жалбоподателя от задължението за заплащане на ТБО, доколкото разделно събираните отпадъци (хартия и картон, стъкло, пластмаси и метали) са само част от всички битови отпадъци по смисъла на §1, т.7 от ДР на ЗМДТ, т.е. за генерираните несепарирани отпадъци сметосъбирането и сметоизвозването се осъществява от Общината. към настоящия момент, но не е относима за минал период (2017г.).

В хода на съдебното дирене жалбоподателят не ангажира надлежни доказателства във връзка с наведените доводи за непредоставяне на услугата в процесния период. Напротив, както бе посочено по-горе, от заключението на вещото лице по СИЕ се установи, че за периода от 01.01.2011г. до 31.12.2016г. на [фирма] е доставен от Столична община 1-един брой, контейнер–1100л., обслужван от изпълнител [фирма]- [фирма] и че сметоизвозване е извършвано. За същият период [фирма] е подало декларации по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО с деклариран 1бр. контейнер 1100л., с кратност на извозване 1-един път седмично.

Освен това, следва да бъде посочено, че услугите по обезвреждане на битовите отпадъци и поддържането на чистота на територията за обществено ползване не са свързани с обслужването на конкретен недвижим имот, нито с генерирането ,или не на битов отпадък. Ползването на посочените две услуги е неотнормимо при определянето на задълженията за ТБО, тъй като отговорността е обща за всички собственици. Ето защо, принципът е таксата да се простира и при неползването и, като е достатъчно да е доказано реалното и предоставяне.

Според чл.67, ал.4 от ЗМДТ (в приложимата редакция) таксата за поддръжане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места се

определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет. Съгласно чл.23, ал.4 от НОАМТЦУПСО предприятията заплащат такса за услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в размер, пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите.

Предвид цитираните разпоредби, съдът намира, че ТБО, в частта относно компонента „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване" е законосъобразно изчислена, съобразно съответните решения на СОС, с които е определена ставка в промили, при основа отчетната стойност на недвижимите имоти по смисъла на §1, т.17 от ДР на ЗМДТ.

Законосъобразно са определени и лихвите върху установените задължения за ДНИ и ТБО, като с оглед липсата на конкретни възражения в тази насока от страна на жалбоподателя, съдът намира за ненужно да излага подробни съображения.

В заключение, съдът приема, че оспорения РА е законосъобразен на всички основания по чл. 160, ал.2 ДОПК, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

При този изход на спора, сторените от жалбоподателя разносики остават за негова сметка, а претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена на основание чл.161, ал.1 от ДОПК вр. чл.226 ал.3 АПК,вр. §2 от ДР на ДОПК за сумата от 33 060 лева. Същата е изчислена при материален интерес 849015,12лева, съобразно разпоредбата на чл.8 ал.1 т.5 от Наредба1/2014г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и обстоятелството, че разглеждането на делото е продължило на три съдебни инстанции / две първоинстанционни и една касационна/.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд - София град, I-първо отделение, 18 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма],[ЕИК], [населено място] срещу Ревизионен акт №СФР18-РД77-6/11.01.2018година, потвърден с Решение № СОА18-РД-28-16./04.06.2018година на Кмет на Столична Община, с който са установени задължения за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за периода от 2012година до 2016година в общ размер на 849015,12лева, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК], [населено място] да заплати на Столичната община юрисконсултско възнаграждение в размер на 33 060 лева (тридесет и три хиляди и шестдесет лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ: